

Splitsko ljetno Verdijev 'Don Carlos' na otvorenju prekinula kiša

Operna premijera na Peristilu prekinuta s neba

● **Prvi čin:** Ministar Biškupić i dio publike otišli su već nakon prvog prekida ● **Drugi čin:** Tijekom stanke stušto se još jedan pljusak i to je bio kraj premijere

Svaka predstava koja se izvede do pola u svijetu opere se računa kao održana pa je Splitsko ljetno za dlaku izbjeglo trošak nepredviđene repreze

● BRANIMIR POFUK

● SPLIT

Sve je na Peristilu preksinoć bilo predvidivo i tipično za otvaranja ljetnih festivala: napolitana najavljuvica i u vijek isti i dosadni govor gradonačelnika, ministra i predsjedničkog izaslanika.

Njihova su imena, naravno, točno najavljena, a Tomislav Mužek, umjetnik koji je podizao festivalsku zastavu je prešućen. Tipično. Doduše, za hrvatske protokolarne običaje pomalo je netipično da s pozornice nitko nije pozdravio splitskog nadbiskupa u publići, zbog čega se nije morao dugo čekati odgovor odozgo. Prvo su preko crnog neba u okviru bijelog kamena počeli prelijetati galebovi.

Sitna figura i veliki glas

Još ljepši prizor bila je munja iznad pozornice, pa grmljiva. I onda kiša koja je prekinula već prvi čin u prizoru Elizabete i Don Carlosa. Nakon 45 minuta, predstava je na tome mjestu nastavljena i sretno je stigla do polovice pred već prorijedjenim gledateljstvom među koje se nije vratio ni ministar Biškupić. No za vrijeme stanke stušto se još jedan pljusak i to je bio kraj premijere.

Prema uzusima opernog svijeta predstava se smatra održanom ako dode do pola. Splitsko ljetno tako se spasilo od popriličnog troška izvanre-

Sprobe: gospodar scene Ivica Čikeš kao Filip II (lijevo) i Alejandro Roy kao Don Carlos

Don Carlito:
Alejandro Roy je izgledao kao djetešce pokraj monumentalne Michele Crider
Kostimografija:
Potpuno neshvatljivi promašaji

dno ponavljanja predstave sljedeće večeri, a honorar je zaradio i Ante Jerkunica, premda njegov nastup u ulozi velikog inkvizitora na početku trećeg čina nismo dočekali.

No zato smo na početku u ulozi redovnika vidjeli i čuli Luciana Batinića, a u prva dva čina absolutni gospodar scene bio je Ivica Čikeš u ulozi kralja Filipa II. Španjolac Alejandro Roy u naslovnoj ulozi svojim je samouvjerjenim nastupom i snažnim glasom prilično nadoknadio hendikep niskog rasta, osobito uz monumentalnu Elizabetu Michele Crider, pokraj koje je izgledao

kao bolećivo djetešće i u publići zaradio nadimak Don Carlito. Ako vam se takve opaske čine nekorektnima, podsjećam da je opera ipak glazbeno-SCENSKA umjetnička forma.

Kao na seoskom ladanju

O režiji Petra Selema se na temelju pola predstave neću izjašnjavati, ali i to je bilo dovoljno da se pokažu potpuno neshvatljivi promašaji u kostimografiji Danice Dedijer: puk u prizoru spaljivanja heretika pred katedralom, u doba načrte španjolske inkvizicije, kao da je sišao s neke francuske impresionističke slike la-

danja na selu, osobito žene golih ramena sa šesirima kao za plažu. Rodrigo je bio solidan korejski bariton Tito You, Michele Crider - najpoznatija kao Aida u Metropolitanu - uspješno je debitirala kao Elizabeta, ali onoliko koliko smo čuli od Ingebjorg Kosmo u ulozi prinčeva Eboli nije baš nikakvo opravданje za njezin angažman. Ipak, od svega pjevanja te wimbledonske premijere najdulje će pamtiti fantastičnih šest flamanskih deputata: Ozrena Bilušića, Alenu Rušku, Sašu Ivaciću, Robertu Paliću, Marku Mimicu, Antoniju Brajkoviću i Matu Akrapu. ●